

θωσιν εἰς Ῥώμην ὅτε Φώτιος καὶ ὁ Ἰγνάτιος καὶ δικάσῃ τὰ μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐπελθούσης μετὰ ταῦτα τῆς ἐν Metz Συνόδου (863) καὶ τῆς εἰς Κρήτην εἰσβολῆς τῶν Σαρακηνῶν, ἀπερροφήθη ἐπ' ὀλίγον ἢ προσοχὴ τῆς τε Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Δύσεως, ὁ δὲ Φώτιος προπαρσκευάζει ἑαυτὸν καὶ τὸ ἑαυτοῦ ποιμνιον διὰ τὴν μεγάλην πάλιν ἦν προέβλεπε, διὰ δημοσίων μαθημάτων, διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος διδασκαλίας, διὰ παραινέσεων, διὰ Γραμμάτων, Ἐγκυκλίων καὶ πάντων ἐν γένει τῶν μέσων ἅτινα ἔβρισθον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν περισπασμῶν καὶ τῶν φροντίδων τούτων προσκαλεῖται ὁ Φώτιος ὅπως ἐπιτελέσῃ ἔργον εὐγενές καὶ εὐαγγελικόν. Ἀπὸ τοῦ 679 ἐγκατεστάθη πέραν τοῦ Αἴμου φυλὴ τις ἐμπειροπόλεμος καὶ βάρβαρος, θυμικώτατα εἰσέτι τοῖς Θεοῖς τῶν δασῶν προσφέρουσα, καὶ λίαν ἐχθρὰ ἀνέκαθεν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, ἣ δὲ φυλὴ αὕτη ἦσαν οἱ Βούλγαροι. Οὐτοι πλειστάκις ἐπιτεθέντες μέχρις αὐτῶν τῶν τειχῶν τοῦ Βυζαντίου κατὰ τῆς Αὐτοκρατορίας ἠναγκάζοντο ἀείποτε ἠττώμενοι νὰ ἐπανακάμπτωσιν εἰς τὰ ἴδια. Ἐπρεπε λοιπὸν ἀπὸ ἐχθροὶ νὰ γίνωσιν καλοὶ γείτονες, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔδει ὅπως οἱ ἐκ τοῦ Βόλγα καταγόμενοι ποτισθῶσιν πρῶτον τὰ νόματα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐσεβείας διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ. Τοιοῦτον λοιπὸν τὸ εὐγενές ἔργον ὅπερ ἀνέλαβεν ὁ Φώτιος, οὐδεὶς δ' ἕτερος ἐπιτηδειότερος καὶ καταλληλότερος ἦν πρὸς τοῦτο ἐκτὸς αὐτοῦ.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος).

Σ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ.

## ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΡΩΜΑΝΤΙΚΗ

Η

### Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΡΡΕΥ

Τὸ Ἀγγλικὸν περιοδικὸν Ἀθηναῖον διηγεῖται ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἐν Ἐδιμβούργῳ, ἐντὸς τοῦ νοῦ Ἁγίου Γίλλου, ὁ τάφος τοῦ κόμητος Μούρρεϋ, πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ τῆς Μαρίας